

VitaS

verbonden met
(ge)liefde

een poëtisch initiatief van VitaS
in samenwerking met Heidi Geets

verbonden met *(ge)liefde*

Tijdens de Poëzieweek 2024 gieten dichters over heel Vlaanderen het thema 'thuis' in prachtige poëzie. Zij zorgen voor verbinding, met woorden en met elkaar.

Ook in onze huizen gaan we voor die warme verbinding. In samenwerking met dichteres Heidi Geets brengen we de Poëzieweek tot leven in Verbonden met (ge)liefde.

Van verdriet tot liefde en van anders zijn tot thuiskomen: de poëzie van Heidi brengt jou thuis bij jouw gevoel. Want dat is ook het vertrekpunt van haar gedichten.

"Ik schrijf gedichten om betekenis en erkenning te geven aan mijn gevoelens. Ik geef ze bestaansrecht. Schrijven is voor mij de tijd nemen om naar mijzelf te luisteren. Mijn gedichten zijn als het ware de stem van mijn emoties", zegt dichteres Heidi Geets.

verbonden met *(ge)liefde*

Het doel van haar poëzie is altijd verbinding maken: "Ik hoop dat ook mijn gedichten mensen mogen verbinden. Ik hoop dat ik een brug kan zijn als de afstand te groot is en een kompas richting verbondenheid. Laten we luisteren, begripvol zijn en aanvaarden. Laten we zorg dragen en verbinden om onze krachten te bundelen. Laten we daar even de tijd voor nemen. Laten we samen iets in beweging brengen."

Laat je ontroeren, raken, meeslepen door de woorden van dichteres Heidi Geets in *verbonden met (ge)liefde*.

VitaS wenst je veel poëzieplezier.

*Liever luisteren?
Scan de QR-code*

Inhoud

Liefde om je heen

nooit zal ik vergeten

Jij bent het leven

Samen onderweg

Een huis gebouwd met liefde

De wens

Voor altijd in mijn hart

Verbondenheid

Liefdevol

Hand in hand

Verborgen (uit Haat, liefde en ik)

Liefde om je heen

Soms is het niet gemakkelijk
te zijn wie we nu zijn.
Soms is de last ondraaglijk
en doet het leven pijn.

Soms voelt het zo oneerlijk,
de zorgen die we dragen.
Soms is de last te groot,
te veel om te verdragen.

Soms voelt het even zwaar,
maar kijk dan om je heen.
Soms is de kracht zo sterk,
van liefde om je heen.

nooit zal ik vergeten

Gedachten gaan verloren,
het vooruitzicht doet me pijn.

Ergens diep verborgen,
vergeten waar we zijn.

Het zoeken naar de woorden:
wat ik zeggen wou.

Maar nooit zal ik vergeten
hoeveel ik van je hou.

Jij bent het leven

Het leven zal je geven,
als je het toelaat te beleven.

Het leven zal er zijn,
in liefde en in pijn.

Het leven is bijzonder.
Het lijkt haast wel een wonder.

Het leven geeft je kracht,
als het naar je lacht.

Het leven dat ben jij.
Dat ben jij voor mij.

Samen onderweg

Als we samen onderweg
het leven mogen delen,

als de wonden van het leven
dan sneller kunnen helen,

als we samen hand in hand
dezelfde dag beleven,

dan heeft het leven ons misschien
verbondenheid gegeven.

Een huis gebouwd met liefde

Een huis gebouwd met liefde,
dat wil ik je geven.

Geborgenheid en warmte,
gezelligheid beleven.

Een plek waar je gezien wordt,
bijzonder hoe je bent,
jouw mening en beleving,
door ieder wordt erkend.

Een huis gevuld met mensen die
aan je zijde staan,
zoals jij dat ook steeds ons hebt voorgedaan.

De wens

Het leven kent zijn grenzen,
de liefde kent dat niet.

De kans om lief te hebben,
is wat dit leven biedt.

Om zorg te mogen dragen,
voor ieder prachtig mens.

Een plek waar mensen samen,
werken aan die wens.

Voor altijd in mijn hart

Wat ons geheugen door de tijd
maar moeizaam kan vergaren,

zal het tot in de eeuwigheid
in ons hart bewaren.

Verbondenheid

Samenhangigheid beleven,
dat kan je niet alleen.

Daarvoor moet je verbinden,
met mensen om je heen.

De eenzaamheid doorbreken,
verbondenheid wacht daar.

Het leven mogen delen,
maakt het minder zwaar.

Liefdevol

Het leven staat niet stil,
net zoals de tijd.

Verspil geen energie
aan zorgen en aan spijt.

Sta open voor het leven.
Geluk, dat vind je daar.

Toon welgemeende liefde,
draag zorg voor elkaar.

Hand in hand

Als we samen hand in hand
door het leven gaan,

Als we samen onbevreesd
in het leven staan,

Als we samen kunnen strijden
voor de mooiste wens,

Als we samen nog geloven,
in de kracht van ieder mens.

Verborgen

Soms zit de zon verborgen
achter wolken van verdriet.
Toch zal ze blijven stralen,
al ziet je 't even niet.

De zon zal blijven branden
en wolken zullen huilen
maar zoek dan naar een plek
om eventjes te schuilen.

Want als de lucht gaat klaren,
en de storm opnieuw verdwijnt,
dan zie je pas de kleuren
van het wonder dat verschijnt.

uit Haat, liefde en ik

VitaS

Thuis in wonen en zorg

verbonden met (ge)liefde is een
poëtisch initiatief van VitaS
in samenwerking met Heidi Geets